

بررسی رابطه‌ی سلامت روان و هوش معنوی با تابآوری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

نجمه حمید^۱، مولود کیخسروانی^۲، محمد بابامیری^۳، مصطفی دهقانی^{۴*}

چکیده

زمینه: هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه‌ی سلامت روان و هوش معنوی با تابآوری در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه می‌باشد. روش: جامعه‌ی آماری این تحقیق را دانشجویان دختر و پسر دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه تشکیل می‌دادند که از این میان، تعداد ۱۰۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. در این پژوهش، از سه پرسشنامه‌ی تابآوری کانر و دیویدسون و مقیاس ۲۸ سؤالی سلامت روان، GHQ-28 و پرسشنامه‌ی ۲۹ سؤالی هوش معنوی عبداللهزاده استفاده شده است.

نتایج: نتایج نشان داد که بین سلامت روان و تابآوری، رابطه‌ی مثبت معنادار ($p \leq 0.01$) و بین هوش معنوی و تابآوری نیز رابطه‌ی مثبت معناداری ($p \leq 0.01$) وجود دارد. نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که بین دانشجویان دختر و پسر از لحاظ تابآوری تفاوت معناداری وجود ندارد. از سوی دیگر، نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که متغیرهای پیش‌بین، متغیر ملاک را به طور معناداری تبیین می‌کنند. سلامت روان سهم بیشتری در پیش‌بینی و تبیین تابآوری دارد.

نتیجه‌گیری: سلامت روان و هوش معنوی به طور معناداری، تابآوری را پیش‌بینی می‌کنند و از آنجایی که افراد با سلامت روان بالا درجات بالاتری از تابآوری را نشان می‌دهند، می‌توان نتیجه گرفت که فراهم نمودن عوامل حمایتی (مانند مذهب و معنویت) به منظور افزایش سلامت روان و هوش معنوی می‌تواند منجر به افزایش تابآوری گردد.

واژگان کلیدی: تابآوری، هوش معنوی، سلامت روان.

۱- دانشیار گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران.

تلفن و ایمیل: ۰۹۱۶۱۱۸۷۵۸۶
n.hamid@scu.ac.ir

۲- کارشناس ارشد روان‌شناسی صنعتی و سازمانی، آزمایشگاه روان‌شناسی و مدیولوژی، بخش آموزش منابع انسانی، ساختمان BTC، نیروگاه اتمی، بوشهر، ایران.

تلفن و ایمیل: ۰۹۱۳۲۰۸۴۷۲۴
moloud.keykhosrovani@gmail.com

۳- دانشجوی دکترا روان‌شناسی، دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران.

تلفن و ایمیل: ۰۹۳۶۹۴۷۹۰۱۰
mohammad.babamiri@gmail.com

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره‌ی خاتواده، دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران.

تلفن و ایمیل: ۰۹۳۹۵۱۱۱۰۱۷
dehghani001@gmail.com

*نویسنده مسؤول:
مصطفی دهقانی، ایران، اهواز، دانشگاه شهید چمران، دانشکده‌ی علوم تربیتی و روان‌شناسی
تلفن: ۰۹۳۹۵۱۱۱۰۱۷

Email: dehghani001@gmail.com

تاریخ پذیرش: 1391/2/9

تاریخ دریافت: 1390/11/9

مقدمه

در سطح فردی، بررسی‌های اخیر نشان داده است که نگرش مذهبی و امید به آینده به عنوان پتانسیل‌های حمایتی برای تابآوری می‌باشند. چندین تحقیق نشان داده است که مذهبی بودن در نوجوانان احساس هدفمندی ایجاد می‌کند و برخی از نوجوانان علی‌رغم اینکه با مشکلاتی رویرو هستند از ایمانشان برای ایجاد امید به بهبود شرایط در آینده بهره می‌برند (10,1).

محیط خانوادگی در تابآوری می‌تواند یک عامل کلیدی باشد. خانواده از طریق فراهم کردن محیط حمایتی و منسجم در تابآوری فردی مؤثر است. در چندین مطالعه به نقش فرآیندهای خانواده به عنوان عامل حمایتی تأکید شده است. به عنوان مثال، روتر (11) دریافت که ارتباط خوب نوجوان حداقل با یکی از والدین، او را در برابر بروز برخی رفتارهای پرخطر مقاوم می‌کند. پرکینز و جونز (1) دو عامل خانوادگی را مطرح کردند:

۱- حمایت خانوادگی و ۲- تعامل مثبت والدین با فرزندان. عوامل فراخانوادگی مثل ارتباط مثبت با افرادی خارج از محیط خانواده، وجود جوّ مثبت در مدرسه، انجام فعالیت‌های فوق برنامه، الگوهای مناسب همسالان (12) و وجود یک حامی بزرگسال برای نوجوانانی که قربانی رفتارهای پرخطر بوده‌اند (13) نیز به عنوان عوامل حفاظتی تعریف شده‌اند. همچنین مشخص شده است که وجود حامی بزرگسال در خارج از خانواده به نوجوانانی که در محیط خانواده شرایط نامناسبی را تجربه کرده‌اند، در ایجاد احساس خوش‌بینی و واپستگی کمک می‌کند (13). جدیداً نتایج پژوهش بلوم و همکارانش (14) نشان داد که نوجوانانی که ارتباط خوبی با مدرسه داشتند کمتر درگیر رفتارهای انحرافی، حاملگی و تجربه‌ی استرس روانی شدند. تجربه‌ی مثبت در مدرسه به خصوص وقتی نوجوانان در خانه تجارت ناراحت‌کننده‌ای همچون مورد سوء استفاده قرار گرفتن و بی‌توجهی والدین داشته باشند، مهم است.

تابآوری (resiliency) به وسیله‌ی پاسخ فرد به حوادث استرس‌زا زندگی و یا مواجهه‌ی مستمر با استرس (مثل جنگ و بهره‌کشی جنسی) مشخص می‌شود (1). تابآوری عاملی است که به افراد در مواجه و سازگاری با شرایط سخت و استرس‌زا زندگی کمک می‌کند و آنها را در برابر اختلالات روانی و مشکلات زندگی محافظت می‌کند (2). افراد تابآور سازگاری فردی بالایی با عوامل استرس‌زا محیطی در زندگی‌شان دارند (3). شایستگی یا سازگاری انسان ترکیب تعامل میان زمینه‌ی بوم‌شناختی و رشد ارگانیزم است (4,1). با این وجود، تابآوری ماهیتی چندگانه دارد. بنابراین ممکن است فرد در یک بعد تابآور باشد، اما در ابعاد دیگر تابآوری نداشته باشد. در یک مطالعه که به وسیله‌ی کافمن و همکارانش (5) بر روی کودکان با تابآوری تحصیلی بالا که سابقه‌ی مواجهه با سوء رفتار را داشته‌اند، نشان می‌دهد که تنها 21 درصد از آنها تابآوری اجتماعی نشان دادند. تابآوری از مشکلات روان‌شناختی در جوانان و نوجوانان پیشگیری می‌کند و از آنها در برابر تأثیرات روان‌شناختی حوادث مشکل‌زدرا محافظت می‌کند (6).

پرکینز و جونز (1)، سه عامل حفاظتی برای بزرگسالانی که مورد بذرفتاری جنسی و فیزیکی قرار گرفته بودند مطرح کردند: ۱- ویژگی‌های فردی، ۲- فرآیندهای خانواده و ۳- عوامل فراخانوادگی. بنزیس و مایکریشیک (7)، خانواده و سیاست‌گذاری‌های دولتی برای ارتقای سلامتی و پیشگیری از بیماری‌ها را دو منع اصلی تأمین‌کننده‌ی عوامل حفاظتی در برابر عوامل خطرزا عنوان کرده‌اند. نتایج یک پژوهش که بر روی 41 بیمار که قصد خودکشی داشتند انجام شد، نشان داد که این بیماران نسبت به بیمارانی که قصد خودکشی نداشتند از تابآوری بالاتری برخوردارند (8). در یک بازنگری گسترده از مطالعات در زمینه‌ی تابآوری در طی 25 سال که توسط ماستن و کاتزورث (9) انجام شد، مشخص شد که عوامل حمایتی تابآوری در سلامت جوانان مؤثرند.

روش

جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر را دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه تشکیل می‌دهند که از میان آن‌ها 100 نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و با استفاده از جدول اعداد تصادفی انتخاب شدند. در این مطالعه، بهمنظور کشف روابط میان متغیرها از روش تحقیق همبستگی استفاده شده است. ابزارهای تحقیق در این پژوهش عبارت بودند از:

- پرسشنامه‌ی تاب‌آوری: برای سنجش میزان تاب‌آوری از پرسشنامه‌ی تاب‌آوری کانر و دیویدسون (18) استفاده گردید. این مقیاس 25 گویه‌ای دارای پنج مؤلفه: 1. شایستگی / استحکام شخصی؛ 2. اعتماد به غاییز / تحمل عواطف منفی؛ 3. پذیرش مثبت تغییرات / روابط ایمن؛ 4. کنترل و 5. معنویت می‌باشد که بر اساس طیف لیکرت (از کاملاً نادرست=0 تا کاملاً درست=5) نمره‌گذاری می‌شود. روایی و پایایی این آزمون در تحقیقات داخلی تأیید شده است (19).

- پرسشنامه‌ی سلامت روان: آزمون سلامت روانی به کار رفته، آزمون سلامت روان (GHQ-28) (General Health Questionnaire) می‌باشد که در سال 1979 توسط گلدبرگ و هیلر طراحی و تدوین شده است (20) که دارای چهار مقیاس می‌باشد:

1. مقیاس A (علایم جسمانی): (احساس افراد نسبت به وضع سلامت خود، احساس خستگی و نشانه‌های بدنی را در بر می‌گیرد). 2. مقیاس B (علایم اضطرابی): (شامل اضطراب و بی‌خوابی است). 3. مقیاس C (علایم اختلال در کارکرد اجتماعی): (توانایی افراد را در مقابله با خواسته‌های حرفه‌ای و مسائل زندگی روزمره و احساسات آنها را درباره موقعیت‌های متداول زندگی آشکار می‌کند). 4. مقیاس D (علایم افسردگی): (افسردگی و خیم و گرایش مشخص به خودکشی). مدت زمان اجرای این آزمون به طور متوسط 8 دقیقه است که علایم مرضی و حالات مثبت تندرستی فرد را در یک ماه اخیر (یک ماه قبل از اجرای آزمون) بررسی می‌کند (21).

احساس هدفمندی و نگرش مذهبی از جمله عوامل حمایتی در تاب‌آوری هستند (1). معنویت، نیاز فرا رفتن از خود در زندگی روزمره و یکپارچه شدن با کسی غیر از خود فرد است. این آگاهی ممکن است به تجربه‌ای فراتر از خود منجر شود (15). ایمونز معنویت را بر اساس تعریف گاردнер از هوش مطرح کرده است. وی معتقد است که معنویت شکلی از هوش است که عملکرد و سازگاری فرد را پیش‌بینی کرده و او را در حل مسئله یاری می‌دهد (10). آرام (14) معتقد است هوش معنوی شامل: حس معنا، هدف و تقاضا در زندگی و خوش‌بینی نسبت به بهبود شرایط دنیا می‌باشد. فردی با هوش معنوی بالا دارای انعطاف، خودآگاهی، ظرفیتی برای الهام و شهوت، دیدگاه کل‌نگر به جهان هستی است که در جستجوی پاسخ برای پرسش‌های بنیادین زندگی و نقد سنت‌ها و آداب و رسوم می‌باشد. هوش معنوی به راحتی می‌تواند به انسان توان تغییر و تحول بدهد (17).

معنویت، دانش پایه‌ای شناخته می‌شود که فرآیند سازگاری با محیط را افزایش می‌دهد و هوش معنوی دست کم پنج کارآیی دارد که می‌تواند به رفتارهای سازگارانه با محیط بیانجامد: 1- ظرفیت متعالی کردن کارها به معنای توجه به یکپارچگی جهان آفرینش؛ 2- تجربه‌ی سطح بالایی از خودآگاهی؛ 3- بررسی و پالایش تجربه‌های روزانه در ارتباط شخص با احساس مذهبی و معنوی؛ 4- به کارگیری منابع معنوی در حل مشکلات زندگی و 5- انجام اعمال پرهیزکارانه مثل گذشت، فداکاری و مانند این‌ها (10,17).

پژوهش حاضر بهمنظور یافتن شواهدی از رابطه‌ی بین سلامت روانی و هوش معنوی با تاب‌آوری در دانشجویان دختر و پسر انجام گرفت و اینکه سهم هر کدام از این عوامل در تبیین تاب‌آوری چگونه است و کدام یک سهم بیشتری دارند.

نتایج جدول (2) نشان می‌دهد که میان هوش معنوی با تابآوری، همبستگی مثبت و معناداری در سطح $p \leq 0/01$ وجود دارد؛ یعنی با افزایش هوش معنوی میزان تابآوری نیز افزایش می‌یابد. بنابراین فرضیه اول مورد تأیید قرار می‌گیرد. سلامت روان با تابآوری رابطه‌ی مثبت و معناداری در سطح $p \leq 0/01$ دارد. بنابراین فرضیه دوم پژوهش نیز مورد تأیید قرار می‌گیرد. ارتباط منفی معناداری نیز بین نمره‌ی تابآوری با افسردگی، اضطراب، اختلال در عملکرد اجتماعی و علایم جسمانی به‌دست آمد. جدول (2) ماتریس همبستگی متغیرهای هوش معنوی، سلامت روان و تابآوری را نشان می‌دهد.

همچنین به‌منظور پیش‌بینی تابآوری بر اساس سلامت روان و هوش معنوی از روش رگرسیون چندمتغیری استفاده شد که نتایج در جدول (3) ارائه شده است. در جدول شماره‌ی (3) از شیوه‌ی رگرسیون گام به گام برای تحلیل رگرسیون عوامل مؤثر بر تابآوری بهره گرفته شده است. در این شیوه، متغیرهای مستقل به‌ترتیب بیشترین تأثیر بر متغیر واپسیه، وارد معادله‌ی رگرسیون می‌شوند. نتایج نشان می‌دهد که سلامت روان و هوش معنوی سهم معناداری در تبیین تابآوری دارند ($p < 0/01$). عامل سلامت روان 0/27، واریانس مربوط به تابآوری را تبیین می‌کند ($R^2 = 0/27$) (به‌طور کلی، سلامت روان سهم بیشتری در تبیین تابآوری دارد. همچنین 0/18 واریانس تابآوری به‌واسطه‌ی عامل هوش معنوی تبیین می‌شود ($R^2 = 0/18$). بنابراین متغیرهای پیش‌بین روی هم‌رفته می‌توانند 45 درصد از تغییرات متغیر ملاک را تبیین کنند و فرضیه سوم پژوهش نیز مورد تأیید قرار می‌گیرد.

برای نمره‌گذاری این آزمون از روش نمره‌گذاری لیکرتی به‌صورت (3-2-1-0) استفاده شده است. در مطالعه‌ی فراتحلیل صورت‌گرفته توسط ویلیامز، گلدبیرگ و ماری (22)، حساسیت GHQ-28 برابر 0/84 (بین 0/77 تا 0/89) و متوسط ویژگی آن برابر است با 0/82 (بین 0/87 تا 0/85) می‌باشد.

پرسشنامه‌ی هوش معنوی: این پرسشنامه شامل 29 سؤال است که توسط عبدالهزاده و همکاران ساخته و هنجاریابی شده است. پایایی پرسشنامه توسط عبدالهزاده و همکاران به‌وسیله‌ی آلفای کرونباخ 0/89 به‌دست آمد. برای بررسی روایی علاوه بر روایی محتوای صوری که سؤال‌ها از نظر متخصصان تأیید شد، از تحلیل عاملی نیز استفاده شد و همبستگی کلیه‌ی سؤال‌ها بالای 0/3 بود. در چرخش به روش واریماکس برای کاهش متغیرها 2 عامل اصلی به‌دست آمد که عامل اول با 12 سؤال «درک و ارتباط با سرچشم‌های هستی» و عامل دوم با 17 سؤال «زندگی معنوی با هسته‌ی درونی» نامیده شد. نمره‌گذاری این مقیاس به‌صورت طیف لیکرتی 5 درجه‌ای می‌باشد (23).

فرضیه‌ها:

1. بین هوش معنوی و تابآوری، رابطه‌ی مثبت معناداری وجود دارد.
2. بین سلامت روان با تابآوری، رابطه‌ی مثبت معناداری وجود دارد.
3. بین سلامت روان و هوش معنوی با سلامت روان، رابطه‌ی معناداری وجود دارد.

نتایج

جدول شماره‌ی (1)، میانگین و انحراف معیار دانشجویان را در هر یک از متغیرهای تابآوری، هوش معنوی و سلامت روان نشان می‌دهد.

جدول شماره‌ی ۱: میانگین و انحراف معیار داشتچویان در هریک از متغیرهای تاب آوری، هوش معنوی و سلامت روان

انحراف معیار			میانگین			متغیرها
کل	پسر	دختر	کل	پسر	دختر	
7/42	7/67	7/18	58/09	58/74	57/44	تاب آوری
7/13	6/94	7/32	43/16	42/16	44/16	هوش معنوی
4/46	4/75	4/13	22/94	23/44	22/45	سلامت روان

جدول ۲: ماتریس همبستگی متغیرهای هوش معنوی، سلامت روان و تاب آوری

8	7	6	5	4	3	2	1	متغیرها	
							1	تاب آوری	1
						1	0/35 **	هوش معنوی	2
					1	-0/38 **	0/47 **	سلامت روان	3
				1	-0/79 **	-0/16	-0/31 **	نشانه‌های جسمانی	4
			1	0/70 **	-0/83 **	-0/24	-0/36 **	اضطراب	5
		1	0/44 **	0/35 **	-0/67 **	-/30	-0/31 **	اختلال در عملکرد اجتماعی	6
	1	0/44 **	0/51 **	0/50 **	-0/77 **	-0/46 **	-0/46 **	افسردگی	7

*P≤0/05

**P≤0/01

جدول ۳: پیش‌بینی تاب آوری بر اساس سلامت روان و هوش معنوی با استفاده از روش Enter (ورود مکرر)

متغیر ملاک: تاب آوری					متغیر
Sig	R2	R	β	B	متغیرهای پیش‌بین
P≤0/01	0/27	0/32	0/22	0/46	سلامت روان
P≤0/01	0/18	0/13	0/18	0/37	هوش معنوی

بحث

تابآوری دارد. از آنجایی که افراد با سلامت روان بالا درجات بالاتری از تابآوری را نشان می‌دهند، می‌توان نتیجه گرفت که فراهم نمودن عوامل حمایتی به منظور افزایش سلامت روان احتمالاً می‌تواند به افزایش تابآوری منجر شده و افراد را در برابر فشارهای روانی، اضطراب و افسردگی مقاوم کند. یکی از عوامل حمایتی، مذهب، معنویت و هوش معنوی است (1). وجود همبستگی مثبت معنادار بین هوش معنوی و تابآوری در تحقیقاتی همچون پژوهش مولوی (23) نیز تأیید شده است. به دلیل عدم وجود ادبیات غنی در زمینه‌ی تأثیر و نقش هوش معنوی در تابآوری، نیاز به انجام تحقیقات بیشتری در این زمینه احساس می‌شود. لذا پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی به نقش مؤلفه‌های هوش معنوی در تابآوری پرداخته شود.

پیشنهاد می‌گردد که در پژوهش‌های آتی عوامل مداخله‌گری همچون: وضعیت اقتصادی، تأهل، پیشنهای مذهبی، سبک فرزند پروری والدین و غیره مورد کنترل قرار بگیرد و مؤلفه‌های پرسشنامه‌ی تابآوری و هوش معنوی بر اساس شاخص‌های دموگرافیک بررسی شود. همچنین انجام تحقیقات پس رویدادی برای تعیین نقش‌های علی پیشنهاد می‌شود.

بر اساس نتایج حاصل از انجام این پژوهش بین سلامت روان و تابآوری همبستگی مثبت معناداری وجود دارد. این یافته با نتایج چندین مطالعه‌ی دیگر در زمینه‌ی تابآوری همسوی دارد. تابآوری از جمله منابع درون فردی است که می‌تواند سطوح استرس و ناتوانی را در شرایط ناگوار تعدیل نماید (24). در یکی از این پژوهش‌ها که توسط بشارت (25) بر روی 211 دانشجوی دانشگاه تهران انجام شد، نتایج نشان داد که بین نمره‌ی سلامت روان و تابآوری همبستگی مثبت معنادار و بین نمره‌ی درماندگی روان‌شناختی، افسردگی، اضطراب و مشکلات سلامت عمومی با تابآوری همبستگی منفی معناداری وجود دارد. درجات مختلف تابآوری از طریق تأثیرگذاری بر حرمت خود، شایستگی و استحکام شخصی، تحمل عواطف منفی، مهارگری و معنویت با شاخص‌های سلامت و آسیب‌پذیری روان‌شناختی مرتبط می‌شود. در پژوهشی که توسط رحیمیان بوگر و اصغریزاد فرید (24) انجام گرفت، بین سرخختی، سلامت روان و خودتابآوری، رابطه‌ی مثبت و معناداری به دست آمد. و نیز ویسی و همکاران (24) یافتند که در شرایط پراسترس، افرادی که سلامت روان بیشتری دارند سرخختی و تابآوری بالاتری نشان می‌دهند.

در این پژوهش همچنین مشخص شد که عامل سلامت روان نسبت به هوش معنوی سهم بیشتری در تبیین

References

- 1-Perkins DF, Jones KR. Risk behaviors and resiliency within physically abused adolescents. *Child Abuse & Neglect* 2004; 28; 547-63.
- 2-Izadian N, Amiri M, Jahromi R, Hamidi SH. A study of relationship between suicidal ideas, depression, resiliency, daily stresses and mental health among Tehran university students. *Procedia Social and Behavioral Sciences* 2010; 5; 1515-9.
- 3-Masten AS, Reed MGJ. Resilience in Development. *Handbook of positive psychology* 2004: 74-88.
- 4-Kumpfer K. Factors of processes contributing to resilience: The resilience framework [dissertation]. New York: New York University; 1999.
- 5-Kaufman J, Cook A, Arny L, Jones B, Pittinsky T. Problems defining resiliency: Illustrations from the study of maltreated children. *Development and Psychopathology* 1994; 6; 215-29.

- 6-Pinquart M. Moderating effect of dispositional resilience on association between hassles and psychological distress. *Journal of Applied Developmental Psychology* 2009; 30; 1-8.
- 7-Benzies K, Mychasiuk R. Fostering family resiliency: A review of the key protective factors. *Child and Family Social Work* 2009; 14; 103-14.
- 8-Roy A, Sarchiapon M, Carli V. Low resilience in suicide attempters: Relationship to depressive symptoms. *Journal of Depression and Anxiety* 2007; 24; 273-4.
- 9-Masten AS, Coatsworth JD. The development of competence in favorable and unfavorable environments: Lessons from research on successful children. *American Psychologist* 1998; 53; 205-20.
- 10-King DB. Rethinking claims of spiritual intelligence: A definition, model and measure [dissertation]. Trent University; 2008.
- 11-Rutter M. Protective factors in children's responses to stress and disadvantage. *Primary prevention of psychopathology* 1979; 3; 49-74.
- 12-Rutter M. Psychosocial resilience and protective mechanisms. *American Journal of Orthopsychiatry* 1987; 57(3); 316-31.
- 13-Benson PL, Leffert N, Scales PC, Blyth DA. Beyond the village rhetoric: Creating healthy communities for children and adolescents. *Applied Developmental Science* 1998; 2; 138-59.
- 14-Blum RW, McNeely C, Nonnemacher J. Vulnerability, risk, and protection. *Journal of Adolescent Health* 2002; 28; 31-9.
- 15-Crichton JC. A qualitative study of spiritual intelligence in organizational leaders [dissertation]. The Marshall Goldsmith School Of Management; 2008.
- 16-Aram JY. The contribution of emotional and spiritual intelligences to effective business leadership [dissertation]. Institute of Transpersonal psychology; 2009.
- 17-Samadi P. [Spiritual intelligence]. *Journal Modern Educational Thought* 2006; 2(3); 99-144. (Persian)
- 18-Connor KM, Davidson JRT. Development of a new resilience scale: The Connor-Davidson resilience scale. *Depression and Anxiety* 2003; 18; 76-82.
- 19-Samani S, Jokar B, Sahragard N. [Resiliency, and mental health & life satisfaction]. 2007; 3(13); 290-5. (Persian)
- 20-Molina JD, Andrade-Rosa C, González-Parra S, Blasco-Fontecilla H, Real MA, Pinter C. The factor structure of the General Health Questionnaire (GHQ): A scaled version for general practice in Spain. *European Psychiatry* 2006; 21; 78-486.
- 21-Daje A. [Investigate of high school students with health problems in the Kohkiluyeh city] [Master thesis]. Isfahan: Isfahan university; 2006. (Persian)
- 22-Khushkam S. [Investigate the effect of training programs to improve relationships between couples and mental health of spouses of Isfahan city] [Master thesis]. Isfahan: Isfahan university; 2006. (Persian)
- 23-Movlavi Z. [Investigate the relationship between spiritual intelligence and mental health in Hamedan University] [Master thesis]. Hamedan: Abouali Sina University; 2009. (Persian)
- 24-Rahimian B, Asgarnejad F. [The relationship between tenacity and technology and mental health in youth and adult survivors of earthquake in Bam city]. *Iranian Journal of Psychiatry and Psychology* 2008; 14; 62-70. (Persian)
- 25-Besharat M. [Resiliency, vulnerability & mental health]. *Olume Pezeshki Journal* 2008; 24; 373-83. (Persian)

The relationship between mental health, spiritual intelligence with resiliency in student of Kermanshah University of Medical Sciences

Najmeh Hamid¹, Moulood keikhosravani², Mohammad Babamiri³, Mostafa Dehghani^{4*}

*1- Associate professor,
Department of Clinical
Psychology, School of
Educational Sciences and
Psychology, Shahid Chamran
University of Ahvaz, Iran.*

*2- MA of Industrial and
Organizational Psychology,
Psychology Lab and Mediology,
Training of Human Resources,
BTC Building, Nuclear Power
Plant, Bushehr, Iran.*

*3-PhD student of Psychology,
School of Educational Sciences
and Psychology, Shahid Chamran
University of Ahvaz, Iran.*

*4-MA student of Family
Counseling, School of
Educational Sciences and
Psychology, Shahid Chamran
University of Ahvaz, Iran.*

**Corresponding Author:
Mostafa Dehghani; School of
Educational Sciences and
Psychology, Shahid Chamran
University of Ahvaz, Iran.
Tel: 09395111017
E-mail: dehghani001@gmail.com*

Abstract

Background: The purpose of this study was to investigate the relationship between mental health, spiritual intelligence and resiliency among the Kermanshah Medical Science University students.

Methods: The sample consisted of 100 Female and Male students of Kermanshah University of Medical Sciences who were selected by random sampling. The instruments were Connor & Davidson Resiliency Questionnaire, General Health Questionnaire (GHQ-28) and Spiritual Intelligence questionnaire.

Results: The results indicated that there was a positive significant relationship between mental health and resiliency ($p \leq 0/01$). Also there was a positive significant relationship between spiritual intelligence and resiliency ($p \leq 0/01$). There was not a significant difference between Male and Female students in resiliency. The results of multiple regressions showed that the mental health had a most role to predict resiliency.

Conclusion: Mental health and Spiritual intelligence had a significant role to predict resiliency. Whereof people with higher degree of mental health have higher degree of resiliency, obtaining patronage factors (such as religious and spirituality) to increase mental health and spiritual intelligence can redound to increase of resiliency.

Keywords: Resiliency, Spiritual intelligence, Mental health.

Received: 29.01.2012

Accepted: 28.04.2012